

Arrest

nr. 256 760 van 18 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LAHAYE loco advocaat S. SAROLEA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op X 1998 in X, waar u uw hele leven woont. Na uw middelbare studies doet u gedurende een jaar een stage als verpleegkundige in een ziekenhuis.

U heeft gedurende 2 jaar een relatie met C.B.T.. In december 2018 blijkt C. zwanger te zijn. Hoewel u het kind wil houden en ook jullie relatie wil bekendmaken aan de ouders van C., besluit C. een illegale abortus te laten uitvoeren. De abortus verloopt echter niet zoals gepland en op 27 december 2018 wordt C. naar het ziekenhuis gebracht met hevige bloedingen. Zodra u hiervan op de hoogte gebracht wordt, gaat u samen met uw vader naar het ziekenhuis om C. te bezoeken.

Haar vader B.T., een officier bij de inlichtingendienst, is reeds in het ziekenhuis. Hij beschuldigt u ervan zijn dochter naar de illegale abortus gebracht te hebben en beledigt en bedreigt u en uw familie met de dood. Nadat u het ziekenhuis verlaat, wordt u telefonisch bedreigd. U besluit klacht in te dienen tegen deze telefonische bedreigingen.

Wanneer u en uw vader bij uw oom de jaarwisseling 2018-2019 vieren, worden jullie gebeld door de conciërge van jullie woonst. Hij deelt jullie mee dat jullie woning in brand staat. Volgens de brandweer werd de brand aangestoken. Uw oom raadt jullie aan het land te verlaten. U en uw vader duiken gedurende twee weken onder in Kirkush omdat jullie niet langer in jullie eigen woning kunnen verblijven omwille van de brandschade.

Via M.M. en T.d.J. verkrijgt u een visum om naar Europa te reizen. U reist in januari 2019 met het vliegtuig naar een onbekend land, van waar u de bus neemt naar België. U komt in België toe op 14 mei 2019 en dient op 26 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Angola, verneemt u via uw neef P.M. dat T.d.J. gearresteerd werd. Uw vader overlijdt op 15 november 2019. Op het lichaam van uw vader werden sporen teruggevonden dat hij vastgebonden werd en een wonde had op zijn hoofd. In februari 2020 overlijdt uw broer ten gevolge van een verkeersongeval. Hij werd aangereden door een militair voertuig.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: medische documenten, foto's en tekstberichten tussen u en uw vriendin, duplicaat van een geboorteakte, aangifte van het verlies van een identiteitsdocument.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart voor het CGVS dat u 2 maanden in België was voor u een verzoek tot internationale bescherming indiende (notities CGVS, p. 9), omdat mijnheer Manuel u op dat moment aanraade een verzoek in te dienen. U diende op 26 juli 2019 een verzoek in (zie bijlage 26). Echter, uit het door u neergelegde medisch verslag blijkt dat u bij uw ziekenhuisopname, op 16 mei 2019, reeds 3 maanden in België was. Uw verklaringen aangaande uw verblijf in België voor u het verzoek tot internationale bescherming indiende, stroken niet met de informatie die u zelf neerlegt. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u te beroepen op de internationale bescherming, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan gerelativeerd worden.

U verklaart dat uw vriendin C. een illegale abortus heeft laten uitvoeren die slecht afliep, waardoor zij in het ziekenhuis diende opgenomen te worden (notities CGVS, p. 16-17), en dat de vader van C. u om deze reden bedreigd heeft.

U maakt de omstandigheden van uw verblijf in Luanda in de eerste maand van het jaar 2019, nadat C. in het ziekenhuis opgenomen werd, niet aannemelijk.

U verklaart Angola verlaten te hebben in januari 2019 (notities CGVS, p. 6). Voor de DVZ verklaarde u echter in **februari 2019** Angola verlaten te hebben (Verklaring DVZ, vragen 10 + 31). Het valt daarenboven op dat, **hoewel u voor het CGVS aanvankelijk verklaart Angola in januari 2019 verlaten te hebben** (notities CGVS, p. 6), u en uw vader nog in de maand februari (notities CGVS, p. 25) – een week voor uw vertrek uit Angola (notities CGVS, p. 17) - aangevallen werden. **U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over wanneer u uw land van herkomst verlaten heeft, dit tast de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas reeds grondig aan.**

U verklaart verder dat o.m. uw identiteitskaart afgenomen werd toen u en uw vader werden aangevallen en dat u naar de gemeentelijke commandopost van Talatona ging om hiervan aangifte te doen (notities CGVS, p. 25), waarna u diezelfde dag uw identiteitskaart opnieuw kon laten aanmaken. U legt een proces-verbaal neer van een aangifte m.b.t. het verlies van een identiteitsbewijs. **Dit proces-verbaal werd op 5 februari 2019 opgesteld, welke datum niet overeenkomt met uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Angola.** Bovendien blijkt uit dit proces-verbaal niet dat deze aanval, of het verlies van uw identiteitsbewijs, enig verband houdt met de beweerde problemen met de vader van uw vriendin die u meermaals bedreigd heeft (notities CGVS, p. 16-17). Uw verklaringen komen niet overeen met de informatie die door dit proces-verbaal verstrekt wordt. Bovendien verklaart u bij aanvang van het onderhoud nog dat u de laatste keer een identiteitskaart heeft aangevraagd zo'n 3 à 4 jaar voor het onderhoud (notities CGVS, p. 4), in de periode 2016-2017. U vergeet dus blijkbaar dat u recenter een nieuwe nodig had.

Bovendien heeft u voor de DVZ geen verklaringen afgelegd omtrent de aanval op u en uw vader waarbij o.m. uw identiteitsbewijs gestolen werd, of dat u klacht ingediend heeft bij de politie aangaande de bedreigingen (notities CGVS, p. 24) **die u ontvangen heeft** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Hiermee geconfronteerd (notities CGVS, p. 29), verklaart u eerst dat u dat wel verteld heeft en dat u zelfs die documenten gegeven heeft. Erop gewezen dat dit niet genoteerd werd, herhaalt u gezegd te hebben dat u twee keer bij de politie geweest bent. Gevraagd naar de reden dat dit niet genoteerd werd, verklaart u dat u gezegd werd dat het een kort interview zou zijn en dat er dingen waren die u ook in het tweede (onderhoud) zou kunnen vertellen. U past uw verklaringen aan naargelang de gestelde vragen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier niet dat u documenten aangaande uw contacten met de politie heeft voorgelegd bij de DVZ (zie ontvangsbewijs documenten).

U verklaart dat uw woning afbrandde (notities CGVS, p. 16-17) en dat de brandweer oordeelde dat deze brand werd aangestoken. U zou hieromtrent zelfs documenten van de brandweer gekregen hebben. Gevraagd naar de reden waarom de brandweer oordeelde dat het brandstichting betrof (notities CGVS, p. 25-26), verklaart u enkel dat er geen gas gebruikt werd en dat er geen kaarsen in huis waren, maar kan u niet meer vertellen over hoe deze brand werd aangestoken, hoewel jullie hier wel naar gevraagd hebben. **Het is niet aannemelijk dat u niet weet waarom de brandweer oordeelde dat uw woning in brand gestoken werd, te meer daar jullie hiernaar gevraagd hebben en hieromtrent documenten gekregen hebben.**

Hoewel u verklaart dat uw vader eveneens bedreigd werd door de vader van C. (notities CGVS, p. 16), dat hij op straat aangevallen werd in februari 2019 (notities CGVS, p. 24-25) en hij u vertelde dat hij u na een week zou vervoegen in Europa (notities CGVS, p. 29), weet u niet waarom uw vader u niet nagereisd is. Doorgevraagd naar de reden dat uw vader zich niet bij u vervoegde, gist u naar de redenen hiertoe. **Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan dat u de reden niet weet waarom uw vader in Luanda achterbleef.**

Gevraagd van wanneer het laatste bericht dateert dat u van C. ontvangen heeft, verklaart u dat dit was op **5 december 2018** (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of u haar sindsdien nog telefonisch gesproken heeft, verklaart u **haar wel nog aan de telefoon gesproken te hebben**. Gevraagd wanneer dat was, verklaart u dat dit was op **3 december 2018**. Dit is echter 2 dagen voor u haar laatste tekstbericht ontvangen heeft. Later verklaart u echter dat u op **13 december 2018** nog met C. gesproken heeft, toen zij u vertelde dat ze op reis ging (notities CGVS, p. 22). C. vertelde u op 5 december 2018 dat zij zwanger was (notities CGVS, p. 21). **Dat u niet weet of u nog telefonisch met C. gesproken heeft voor- of nadat u vernam dat zij zwanger was, tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan.**

Gevraagd hoe lang C. in het ziekenhuis werd opgenomen, weet u dat niet (notities CGVS, p. 23-24). Gevraagd naar het laatste wat iemand u over C. verteld heeft, verklaart u dat niemand u nog iets over haar gezondheid gezegd heeft.

U verklaart verder dat de enige keer dat u iets gehoord heeft, haar niet u vroeg om haar niet meer te zoeken. U weet evenmin waar C. zich momenteel bevindt. Het is echter niet aannemelijk dat u, hoewel u na uw vertrek uit Angola nog contact had met o.m. uw neef M. (notities CGVS, p. 7 + p. 10-11 + p. 27) en een zus (notities CGVS, p. 13), via uw familie of andere kennissen niets meer over C. te weten kwam. Te meer daar u, wanneer gevraagd of u trachtte meer te weten te komen over C. na haar ziekenhuisopname, enkel verklaringen aflegt waaruit blijkt dat u hiervoor de nicht van C. contacteerde (notities CGVS, p. 24 + p. 27), maar dat u dit bv. niet aan uw neef gevraagd heeft hoewel u met hem nog over het overlijden van uw vader gesproken heeft (notities CGVS, p. 27), in december 2019. **Het toont dan ook een groot gebrek aan interesse in de redenen dat u Angola verlaten heeft dat u niet via uw familie - of andere kennissen in Angola – actuele informatie omtrent uw vriendin tracht te bekomen.**

U weet eveneens zeer weinig over de vader van C., nochtans de persoon die u naar het leven staat (notities CGVS, p. 16-17). Gevraagd wat u weet over de ouders van uw vriendin, verklaart u eerst niet veel te weten over haar ouders (notities CGVS, p. 14-15), waarna u verklaart te weten dat haar vader militair was en voor de inlichtingendienst werkt. U weet echter niet of haar vader B.T. nog andere namen – dan wel een bijnaam - heeft. U kent de etnische achtergrond van C. of haar vader niet, hoewel haar vader u omwille van uw etnische afkomst uitschold (notities CGVS, p. 16). Hoewel C. u verteld heeft dat haar vader militair is en dat hij veel op reis gaat voor het werk, weet u niet wat zijn rol binnen het leger is (notities CGVS, p. 19-20) of sinds wanneer hij de graad van generaal heeft. **Het is niet aannemelijk dat u met uw contacten binnen de Angolese autoriteiten – nl. T.d.J., een rechercheur voor crimineel onderzoek (notities CGVS, p. 7) en M.M., die werkt voor de Angolese immigratiedienst – zo weinig kan vertellen over de man die u naar het leven zou staan. Uw gebrek aan interesse om meer te weten te komen over de persoon die u naar het leven staat, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aan.**

Bovendien heeft u na uw vertrek uit Angola slechts één keer contact gehad met uw zus die in Namibië woont (notities CGVS, p. 13). Gevraagd waar jullie toen over spraken, verklaart u het over de dood van uw vader gehad te hebben en over uw ouderlijke woning die niet verkocht kon worden. Gevraagd wanneer u met de nicht van C. gesproken heeft, verklaart u dat dit was in december 2019, na de moord op uw vader (notities CGVS, p. 15). U verklaart verder dat u deze nicht na uw aankomst in Europa niet eerder telefonisch had proberen te bereiken. Gevraagd of u na uw aankomst in Europa met nog andere mensen uit Angola contact gehad heeft, verklaart u alleen contact met uw neef M. te hebben, vlak na het overlijden van uw vader in december 2019. Dit was tevens de laatste keer dat u met uw neef gesproken heeft. Later verklaart u echter dat uw neef u ook over de dood van uw broer in februari 2020 vertelde (notities CGVS, p. 28). Gevraagd waarom u uw neef tussen februari en november (2020) niet meer gesproken heeft, verklaart u bang te zijn dat hij in gevaar gebracht kan worden. Opgemerkt dat u via uw neef informatie over uw huidige situatie in Angola kan bekomen, verklaart u geen risico te willen nemen. Echter, **nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw neef – of iemand anders – gevaar loopt door louter telefonische contacten met u te onderhouden. Het voorgaande wijst wederom op een grote desinteresse in de actualiteit van uw vrees.**

U tracht uw relatie met C. aan te tonen aan de hand van meerdere foto's en een aantal verstuurd tekstberichten. Er wordt opgemerkt dat u slechts een print voorlegt van deze correspondentie, waarbij niet nagegaan kan worden of de persoon waarmee u correspondeert effectief C. is, wiens vader werkt voor de Angolese inlichtingendienst (notities CGVS, p. 15 + p. 18). De bewijswaarde van deze correspondentie is daardoor beperkt. De foto's, noch de tekstberichten, kunnen het verloop van uw relatie en vooral de eruit voortvloeiende beweerde problemen zoals u die beschrijft aantonen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart aanvankelijk dat uw moeder sinds 2017 in de provincie Uige verblijft (notities CGVS, p. 11). Later verklaart u echter dat uw broers en zussen samen met uw moeder naar Uige gegaan zijn in 2007 (notities CGVS, p. 12).

*U verklaart voor het CGVS eveneens dat uw zus Me. zich **voor 2017 in Namibië gevestigd** heeft (notities CGVS, p. 12). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw zus Me. in **Uige** verblijft (Verklaring DVZ, vraag 17).*

*Verder blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u gedurende 2 jaar in de wijk Jardim Do Eden woonde (notities CGVS, p. 6) en dat u **voor 2017 in de wijk Malangin woonde**. Voor de DVZ verklaarde u echter van **2013 tot februari 2019 in de wijk Jardim Do Eden verbleven** te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10).*

*Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat u in januari 2019 een Schengenvisum heeft aangevraagd met een paspoort, op uw naam, dat op **2 maart 2018** werd afgeleverd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U verklaart echter dat uw paspoort pas in **januari 2019** werd aangemaakt (notities CGVS, p. 8) door M.M., nadat u hem uw identiteitskaart had gegeven.*

Het door u neergelegde certificaat betreffende de reproductie van een geboorteakte en de foto waarop u als verpleegkundige gekleed bent, kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's, tekstberichten, proces-verbaal van aangifte van verlies van identiteitsdocumenten en medisch verslag m.b.t. een opname in UMC Sint-Pieter aangaande een besmetting met tuberculose, werden eerder reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de appreciatiefout en schending van "het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens; de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"2.2.1. Wat betreft het laattijdige indienen van zijn verzoek om internationale bescherming

Het CGVS is van mening dat het laattijdige indienen van verzoekers asielaanvraag zijn ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate relativeert.

Verzoeker kwam het Rijk binnen in februari 2019 en diende zijn asielaanvraag in op 26 juli 2019.

Hij melde zich wel voor de eerste keer aan bij Dienst Vreemdelingenzaken op 14.05.2019 (stuk 3).

Daar werd al zijn medische problemen vermeld.

Hij werd daarna uitgenodigd om 16.05.2019 om zijn asielaanvraag effectief in te dienen maar presenteerde zich niet en zijn asielaanvraag werd bijgevolg beëindigd (stuk 4).

Hij kon zijn asielaanvraag niet vroeger indienen, hij was onder de druk en toezicht van M. die zijn hele reis heeft geregeld. Hij was ook erg ziek.

Verzoeker verklaarde bij Dienst Vreemdelingenzaken in februari 2019 in België te zijn aangekomen: [...]

Dit herhaalde hij ok tijdens het gehoor. Hij verbleef enkele maanden in België voordat zich aan Dienst Vreemdelingenzaken voor te stellen : [...]

Het laattijdige indienen van het verzoek is dus verklaarbaar, niet tegenstrijdig en de rechtvaardiging is plausibel.

2.2.2. Verblijf in Angola in januari 2019

Het CGVS is van mening dat verzoeker de omstandigheden van zijn verblijf in Luanda in de eerste maand van het jaar 2019, nadat C. in het ziekenhuis opgenomen werd, niet aannemelijk maakt.

Verzoeker benadrukt dat hij in februari 2019 Angola heeft verlaten, na het incident op zijn huis en na het beroven van zijn identiteitsdocumenten. Dit is ook wat hij bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde (zie punt 2.2.1).

Nadat verzoeker op 27/12/2018 naar de ziekenhuis ging en bedreigd werd door de vader van C., stopten de bedreigingen niet meer.

Verzoeker en zijn familie werden daarna constant bedreigd via hun telefoon, met berichtjes. Verzoeker veranderde drie keer van telefoon.

Op 31/12/2018 brandde zijn woning af. Verzoeker kan het bewijs ook niet leveren dat zijn huis afbrandde omwille van een criminele akte. Hij gaf enkel door wat de brandweermannen zeiden : er is geen gas in huis, geen kaarsen werden gebruikt, door afleiding kan de oorzaak van de brand enkel crimineel zijn. De brandweermannen hebben dit mondeling meegedeeld maar verzoeker kan daarvan geen bewijs krijgen.

Na dit incident en omwille van de bedreigingen die niet stopten besloot verzoeker om het land te verlaten.

Het incident waar verzoekers' identiteitsdocumenten werden afgenomen gebeurde begin februari 2019 en verzoeker vluchtte uit het land nadien. Verzoeker kan niet bewijzen dat dit incident rechtstreeks een link heeft met de vader van C. maar het aanval gebeurde enkele dagen na het incident op hun huis en na de bedreigingen van C.s vader. Het vermoeden dat al deze gebeurtenissen verband houden is ernstig. Op het PV van 5.02.2021 staat enkel dat verzoeker zijn identiteitsdocumenten heeft verloren, er staat niets geschreven over een aanvraag. Zijn verklaringen, in tegenstelling tot wat tegenpartij concludeert, zijn coherent : hij heeft voor het laatste een identiteitskaart 3 à 4 jaar geleden opgevraagd en op 5.02.2021 werden deze gestolen.

Zijn reis en vlucht werden al geregeld sinds het incident op zijn huis dd. 31/12/2018, de beslissing was al genomen om Angola te vluchten en de contacten werden al genomen met M.M. in januari 2019 voor het regelen van de reis, wat plausibel is aangezien de visum-aanvraag in januari ingediend werd.

Het incident met de documenten versterkte de bereidheid van verzoeker om te vluchten.

De vader van verzoeker moest hem vervoegen maar dit gebeurde nooit. Het CGVS verwijt aan verzoeker niet te weten waarom zijn vader ook niet gevlucht is. Verzoeker heeft geen uitleg en dit is geloofwaardig aangezien hij amper contact heeft met Angola. Hij heeft sinds zijn vlucht nooit niet meer contact met zijn vader gehad.

2.2.3. Relatie met C. na het vernemen dat zij zwanger was

Verzoeker vernam op 5 december 2018 dat C. zwanger was. Hij had voor de laatste keer contact met C. telefonisch op 13 december 2018 : [...]

De datum van 3 december 2018 is een vertalingsfout, de laatste contacten met haar gebeurden op 13 december 2018. De uitspraak van "drie" en "dertien" lijkt op elkaar in het portugees ("três" e "treze"), dus er kan verwarring zijn geweest die gerechtvaardigd wordt.

Verwerende partij verwijt aan verzoeker weinig kennis te hebben over wat er met C. gebeurde na haar opname in de ziekenhuis. Nochtans kan dit worden verklaard door de bedreigingen die verzoeker kreeg: hij was bang om enig contact met C. te maken.

Verzoekende kon noch aan zijn neef Miguel, die C. niet kende, noch aan zijn zus, die in Namibië woont, vragen stellen over C.. Het enige manier om nieuws van C. te hebben was haar rechtstreeks te contacteren, wat niet mogelijk is aangezien de bedreigingen van verzoeker. Hij bevindt zich in de onmogelijkheid om nieuws van haar te krijgen zonder te grote risico's te nemen.

Het is geen bewijs van desinteresse maar het is gewoonweg onmogelijk om nieuws over C. te krijgen zonder zichzelf of zijn nabestaanden in gevaar te brengen.

2.2.4. Informatie over de vader van C.

Het CGVS verwijt aan verzoeker weinig kennis te hebben over de vader van C..

Verzoeker heeft echter verklaringen afgelegd waaruit blijkt dat hij de vader van zijn vriendin, met wie hij geen persoonlijke relatie had, redelijkerwijs kent. Het verlangen van meer kennis is in het onderhavige geval niet in acht genomen, aangezien verzoeker nooit heeft verklaard dat hij zich in de nabijheid bevindt van de persoon die hij vreest.

Hij heeft de volgende informatie kunnen delen :

- Verzoeker kent de naam van C.s'vader;
- Verzoeker is nooit naar het huis van C. geweest;

- De ouders van C. waren streng en lieten nooit niemand binnenkomen. Ze oefenden druk uit op hun dochter om zich op haar studie te concentreren. Een vriendje was geen optie voor hen ;
 - De vader van C. werkte bij de inlichtingendienst en is militair. Hij reisde veel;
 - Verzoeker heeft hem maar twee keren gezien, op school van ver in 2017, toen hij C. kwam halen in een zwarte toyota met getinte ramen en één keer op het ziekenhuis, toen C. opgenomen werd;
- Verzoeker heeft dus een "normale" kennis van een man die hij eigenlijk niet kent. Men kan hem niet verwijten geen verdere informatie te hebben over een persoon met wie hij niet omging. Wat hij wel weet en wat T.d.J. en M.M. benadrukt hebben is dat het een machtige man is waarvan hij gelijk heeft schrik te hebben, anders zouden ze hem niet hebben geholpen om uit het land te vluchten.

2.2.5. Andere tegenstrijdige en inconsistente verklaringen

Verwerende partij verwijst uiteindelijk naar andere tegenstrijdige verklaringen die elk uitgelegd kunnen worden :

- Verzoeker herhaalt zijn eerdere verklaringen: zijn moeder woont sinds 2007 in Uige en niet sinds 2017. Hier ook kan de gelijkenis tussen de uitspraak van de twee jaartallen in het Portugees de verwarring verklaren;
- Verzoeker heeft 3 zussen die in Namibië wonen, de verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken zijn niet juist, Melita is nooit naar Uige gegaan : [...]
- Verzoeker woonde sinds zijn geboorte in Malangin, in 2013 koopten zijn ouders een huis in Jardim do Eden die die bouw- en renovatiewerkzaamheden vereisten. In 2017 verhuisde verzoeker definitief naar Jardim do Eden, daarvaan verbleef hij tussen beide huizen: [...]
- Verzoeker staat bij zijn verklaringen : de stappen om uit het land te vluchten werden in januari 2019 ondernomen. Zijn paspoort werd door M.M. en T.d.J. geregeld en zij hebben voor alles gezorgd. Verzoeker kan niet uitleggen waarom ze zijn paspoort van maart 2018 hebben gedateerd.

2.3. Nood aan bescherming

2.3.1 Vluchtelingenstatus

Volgens het Verdrag van Genève van 1951, is een vluchteling een persoon die: [...]

Deze definitie is ingevuld door het artikel 48/3 van de VV.

Om de vluchtelingenstatus te kunnen ontvangen, moest de asielzoekers het bestaan bewijzen van:

- (1) Een vrees;
- (2) Die gegrond is;
- (3) Van vervolging;
- (4) Wegens een van de 5 motieven;
- (5) Zonder bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

Uit het asielrelaas van verzoeker, lijkt het dat hij aan die voorwaarden voldoet:

- (1) Verzoeker vreest terug te keren naar Angola vanwege de bedreigingen door de vader van zijn ex-vriendin, C.;
- (2) In het licht van het voorgaande, en met name de bedreigingen van verzoeker, die een vervolging in het verleden in de zin van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 vormt, moet deze vrees als gegrond worden beschouwd;
- (3) De geestesdovelingen bestaan uit het risico van onmenselijke of vernederende behandeling;
- (4) Er bestaat een risico van vervolgingen omdat verzoeker tot een sociale groep behoren, de groep van jonge mensen die "verantwoordelijk" worden gesteld van een illegale abortus en de negatieve gevolgen die hieruit voortvloeien;
- (5) De verzoeker kan geen bescherming krijgen van de autoriteiten van zijn land van herkomst voor zover de geestesdovelingen afkomstig zijn van deze autoriteiten (vader van C. maakt deel van de autoriteiten)

In het licht van het bovenstaande moet de vluchtelingenstatus aan verzoeker worden toegekend.

2.3.2 Subsidiaire bescherming

In ondergeschikte orde, indien Uw Raad van oordeel is dat de vrees van de verzoeker geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, moet er worden verklaard dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Angola en dat hij in aanmerking voor subsidiaire bescherming komt.

2.3.3 Vernietigen van de bestreden beslissing

In meest ondergeschikte orde, vraagt verzoekende partij dat de bestreden beslissing wordt vernietigd van wege van het gebrek aan grondigheid bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en de noodzaak van aanvullende onderzoeksmaatregelen.”.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. *Eerste aanmelding bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14.05.2019;*

4. *Beëindiging van asielaanvraag dd. 1 7.05.2019”.*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die

geldt in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij België binnenkwam in februari 2019 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 26 juli 2019. Hij wijst er evenwel op dat hij zich voor het eerst meldde bij de DVZ op 14 mei 2019 (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift), maar dat hij zich op 16 mei 2019 niet presenteerde om zijn verzoek effectief in te dienen (stuk 4, gevoegd bij verzoekschrift). Verzoeker oppert dat hij zijn verzoek niet vroeger kon indienen omdat hij onder toezicht van M.M. stond en erg ziek was.

Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming, zodat zijn verwijzingen naar slechte raad van M.M. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9; verzoekschrift) zijn laattijdig verzoek niet kunnen verschonen. Waar verzoeker verwijst naar zijn medische situatie kan uit het medisch verslag blijken dat verzoeker op 16 mei 2019 werd opgenomen in het ziekenhuis en er verbleef tot 4 juni 2019 voor de behandeling van tuberculose. Verzoeker toont hiermee echter niet aan dat hij sinds zijn aankomst in België in februari 2019 niet in de mogelijkheid was voor mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende drie maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

8. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij Angola in februari 2019 heeft verlaten. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande zijn vertrek uit Angola grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van zijn uiteenlopende verklaringen volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

9. Verder geeft verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij bedreigd werd door de vader van C., dat hij over de brand verklaarde wat de brandweermannen hem zeiden maar hij hiervan geen bewijs heeft, dat hij het incident waarbij zijn identiteitsdocumenten werden afgenomen niet kan bewijzen maar dat het vermoeden dat deze gebeurtenissen verband houden ernstig is, dat zijn reis en vlucht werden geregeld sinds het incident op zijn huis op 31 december 2018 en dat zijn vader hem moest vervoegen maar dat dit nooit gebeurde en verzoeker hier ook geen uitleg voor heeft.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter volharden in zijn relaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Hij voert hiermee echter geen dienstig verweer tegen de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die luiden als volgt:

- het proces-verbaal inzake de aangifte van verlies van verzoekers identiteitsdocumenten van 5 februari 2019 komt niet overeen met zijn verklaringen aangaande zijn vertrek uit Angola en toont niet aan dat de aanval een verband houdt met verzoekers beweerd problemen met de vader van C.;
- verzoeker heeft bij de DVZ geen verklaringen afgelegd omtrent de aanval op hem en zijn vader waarbij onder meer verzoekers identiteitsbewijs gestolen werd, noch omtrent de klacht die verzoeker heeft ingediend bij de politie aangaande de bedreigingen die hij ontvangen heeft;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker niet weet waarom de brandweer oordeelde dat verzoekers woning in brand gestoken werd, te meer verzoeker en zijn familie hiernaar gevraagd hebben en hieromtrent documenten gekregen hebben;
- de vaststelling dat verzoeker niet weet waarom zijn vader in Luanda achterbleef, tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder aan.

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

10. Aangaande verzoekers wisselende verklaringen over het telefonisch contact met C. (en of dit al dan niet plaatsvond voor- of nadat verzoeker vernam dat zij zwanger was), legt verzoeker uit dat het een vertaalfout betreft en dat hij voor het laatst contact had met C. op 13 (en niet 3) december 2018.

Deze laattijdige "*rechtzetting*" in het verzoekschrift betreft een loutere *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en derhalve niet wordt aangenomen. Immers kan uit niets blijken dat er problemen waren met betrekking tot het verloop van het persoonlijk onderhoud en de uitwisseling tussen verzoeker en de tolk.

Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel. Hij maakt niet aannemelijk dat er zich een vertaalfout heeft voorgedaan.

11. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij zich omwille van de bedreigingen in de onmogelijkheid bevindt om contact te hebben met C., dan wel informatie te bekomen aangaande haar situatie. Daarnaast meent hij dat hij een "*normale*" kennis heeft over de vader van C., een man die hij eigenlijk niet kent.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat nergens uit verzoekers verklaringen kan blijken dat zijn neef of iemand anders gevaar loopt door louter telefonische contacten te onderhouden met verzoeker. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij in de onmogelijkheid is om te informeren naar de evolutie en huidige stand van zijn problemen, naar de vader van C. die hem beweerdelijk wil vermoorden of naar de situatie van C..

In navolging van verweerder dient opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen, en evenmin trachtte informatie te bekomen aangaande zijn vriendin C. en haar vader, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

12. Verzoeker tracht de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de verblijfplaatsen van zijn moeder, zus Me. en zichzelf, alsook aangaande de datum waarop zijn paspoort werd aangemaakt, te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden.

De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen.

De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd, blijft staande en doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeker.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS